

Jean Le Gac, Les grandes vacances ou le prisonnier, 1992, collectie UMC St Radboud, in collegezaal neurologie, Reinier Postlaan 4, vierde verdieping.

Foto: Jan van Teeffelen

Het tweeluik *Les grandes vacances ou le prisonnier* van Jean Le Gac heeft een passende bestemming gevonden: het collegezaaltje bij de afdeling neurologie. Het siert er de muur en straalt in de zaal of het trekt de aandacht van de aanwezigen. De linkerkant van het werk toont een reeks boeken, of eerder hun ruggen: keurig gerangschikt op een plank is duidelijk te zien dat ze grondig gelezen zijn. Het rechter deel van het kunstwerk bestaat uit een schilderij met een indiaan, twee keer getekend: eens van dichtbij en vervolgens naar de achtergrond.

Het ziet er naar uit dat de boeken de indiaan en zijn belevenissen in zich sluiten, of juist omgekeerd, dat de boeken de figuur van de indiaan uitwasemen. Is het daarom dat de indiaan dichtbij nauwelijks is gekleed, en die meer naar de achtergrond is getooid – net als in de

boeken waar men de naakte ruggen ziet maar weet dat van alles in de boeken is opgenomen en vastgelegd?

De foto laat vermoeden dat er nog meer boeken op de plank staan. In feite lijkt het alsof het schilderij – minder diep in het kader gelegen dan de foto – voor deze laatste kan schuiven. Of dat het doek zich gewoonweg ontplooit, dat het groeit en de volledige ruimte van het kunstwerk gaandeweg verder in beslag zal nemen. Een oprukken van het beeld ten koste van het woord? En zien we niet tussen de boeken, de titel: *Le peintre à disparu*, maar dat juist het schilderij op de voorgrond komt en prominent aanwezig is. Meteen heerst de spanning tussen woord en beeld in een heel eigentijds collegezaaltje!

Daan Van Speybroeck